

Anna Lisa Lönnqvist:

Smala stigar – waskie sciezki
(dikterna i boken på svenska och polska)

Varje stund på jorden
är till för livets enkla ting,
tystnaden behöver inga ord
den talar för sin egen tystnad.

På den frusna jorden
står tiden nästan stilla,
om den är begränsad
vill jag aldrig mera
trampa på en skadad fågel.

Varje stund på jorden
är till för livet.
Bland det fina gräset
växer röda vallmor
mitt i världens öken.

***

Tack för friheten
att kunna välja
mellan ont och gott
i livets kaos.
Tack för dina stora tankar
som blev till ord,
en grund för handling,
ett ljus för dagen
i rester av mitt liv.

***

Någon har tänt
ett ljus,
en annan
fyller ett glas med vatten.
Röda stolen är tom,
ensamheten finns där
och väntar.

På bordet ligger brev
som ingen har öppnat.

Varje dag sa stillheten
när vi möttes,
idag vill jag bära din börda
är du rädd går jag med.

***

Det är skönt
att ingenting veta,
ingenting höra,
ingenting se.

Att sätta upp skylten :
privat parkering.

***

Att möta en människa
är att räcka handen,
torka tåren,
eller stilla lyssna.

Att möta en människa
är att stanna,
bevara förtroendet
med knäppta händer.

Att möta en människa
är att se.